

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

JÁN MAZÁK

prednesené 15. septembra 2011¹

I — Úvod

1. Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 32 protokolu č. 1 prílohy V k Dohode o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov (ďalej len „štáty AKT“) na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej podpísanej v Cotonou 23. júna 2000 (ďalej len „dohoda“)², teda článku o overovaní dokladov o pôvode tovarov pochádzajúcich zo štátu AKT, ako aj výkladu pravidiel o legitímnej dôvere obsiahnutých v článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „colný kódex“)³.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Ú. v. ES L 317, s. 3; Mím. vyd. 11/035, s. 3. Dohoda bola schválená v mene Únie rozhodnutím Rady 2003/159/ES z 19. decembra 2002; platnosť nadobudla 1. apríla 2003.

3 — Ú. v. ES L 302, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307, naposledy zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 311, s. 17; Mím. vyd. 02/010, s. 239).

II — Právny rámec

2. Dohoda stanovuje, že v rámci prípravného obdobia sa budú určité výrobky vrátane textílií s pôvodom v štátoch AKT dovážať do Spoločenstva oslobodené od ciel a poplatkov s rovnakým účinkom.⁴

3. Protokol č. 1 prílohy V k dohode sa týka definície pojmu „pôvodné výrobky“ a metód administratívnej spolupráce. Článok 2 tohto protokolu⁵ znie:

„1. Na účely vykonávania ustanovení PRÍLOHY V o obchodnej spolupráci sa budú nasledujúce výrobky považovať za pôvodné v štátoch AKT:

a) výrobky úplne získané v štátoch AKT v zmysle článku 3 tohto protokolu;

4 — Pozri v tejto súvislosti článok 1 prílohy V k dohode.

5 — Tento článok sa nachádza v hlave II protokolu č. 1 prílohy V k dohode, ktorá je nazvaná „Definícia pojmu „pôvodné výrobky““.

- b) výrobky získané v štátoch AKT zahŕňajúce materiály, ktoré tam neboli úplne získané, za predpokladu, že takéto materiály prešli dostatočným opracovaním alebo spracovaním v štátoch AKT v zmysle článku 4 tohto protokolu...“
- vyvozcovu zodpovednosť, na základe písomnej žiadosti jeho oprávneného zástupcu.
- ...

4. Článok 14 protokolu č. 1 prílohy V k dohode⁶ znie:

„1. Pôvodné výrobky v štátoch AKT budú mať pri dovoze do spoločenstva nárok na uplatnenie výhod podľa prílohy V, pokiaľ sa predloží:

- a) sprievodné osvedčenie EUR.1...“

5. Článok 15 protokolu č. 1 prílohy V k dohode nazvaný „Postup pre vydanie sprievodného osvedčenia EUR.1“ znie:

„1. Sprievodné osvedčenie EUR.1 bude colnými orgánmi vyvážajúcej krajiny vydané na základe písomnej žiadosti vyvozcu alebo na

3. Vývozca žiadajúci o vydanie sprievodného osvedčenia EUR.1 bude pripravený kedykoľvek predložiť na žiadosť colných orgánov vyvážajúceho štátu AKT, v ktorom je osvedčenie o pohybe [v ktorom je sprievodné osvedčenie EUR.1 – *neoficiálny preklad*] vydané, všetky príslušné dokumenty dokazujúce štatút pôvodu predmetných výrobkov, ako aj splnenie ostatných požiadaviek tohto protokolu.

...“

6. Článok 28 protokolu č. 1 prílohy V k dohode nazvaný „Uchovanie dokladu o pôvode a podporných dokumentov“ znie:

„1. Vyvozca žiadajúci o vydanie sprievodného osvedčenia EUR.1 si uchová dokumenty uvedené v článku 15 ods. 3 aspoň po dobu troch rokov.“

7. Článok 32 protokolu č. 1 prílohy V k dohode⁷ nazvaný „Overenie dokladov o pôvode“ znie:

„1. Následné overovania dokladov o pôvode budú vykonávané náhodne alebo kedykoľvek

6 — Tento článok sa nachádza v hlave IV protokolu č. 1 prílohy V k dohode, ktorá je nazvaná „Doklad o pôvode“.

7 — Tento článok sa nachádza v hlave V protokolu č. 1 prílohy V k dohode.

budú mať colné orgány dovážajúcej krajiny oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o pravosť týchto dokumentov, štatút pôvodu príslušných výrobkov alebo splnenie ostatných požiadaviek tohto protokolu.

vyrobky považovať za pôvodné v štátoch AKT alebo z jednej z krajín uvedených v článku 6 a či splňajú ostatné požiadavky tohto protokolu.

...

2. Na účely vykonania ustanovení odseku 1 vrátia colné orgány dovážajúcej krajiny sprievodné osvedčenie EUR.1 a faktúru, ak bola predložená, vyhlásenie na faktúre alebo kópiu týchto dokumentov colným orgánom vyvážajúcej krajiny, uvedúc tam, kde je to vhodné, dôvody svojej žiadosti. Akékoľvek získané dokumenty a informácie naznačujúce, že informácie uvedené v doklade o pôvode sú nesprávne, sa zasielajú spolu so žiadosťou o overenie.

7. Ak postup overovania alebo akékoľvek iné dostupné informácie naznačujú, že ustanovenia tohto protokolu sú porušované, štát AKT vykoná z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť spoločenstva primerané šetrenie alebo dojedná vykonanie takýchto šetrení s riadnou naliehavosťou tak, aby identifikoval a zabránil takýmto porušeniam a na tento účel môže dotknutý štát AKT vyzvať spoločenstvo na účasť v týchto šetreniach.“

3. Overenie vykonajú colné orgány vyvážajúcej krajiny. Na tento účel majú právo vyzvať na predloženie dôkazov a vykonať inšpekciu vyvozcových účtov alebo akúkoľvek inú kontrolu, ktorú považujú za primeranú.

8. Článok 220 colného kódexu znie:

...

5. Colné orgány žiadajúce overenie budú informované o výsledkoch tohto overenia čo najskôr. Výsledky musia jasne určovať, či sú dokumenty pravé a či je možné dotknuté

„1. Ak suma cla vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 218 a 219 alebo ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa suma cla, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie do 2 dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať sumu dlžnú na základe právnych predpisov a určiť dlžníka (dodatočné zapísanie do účtovnej evidencie). Táto lehota môže byť predĺžená v súlade s článkom 219.

2. S výnimkou prípadov uvedených v článku 217 ods. 1 druhý a tretí pododsek sa do dátového zapísanie do účtovnej evidencie nevykoná, pokiaľ:

a) ...

b) výška cla zákonne dlhovaná sa nezapísala do účtov ako výsledok chyby na strane colných orgánov, ktorú nemohla celkom zistiť osoba zodpovedná za zaplatenie, pričom táto osoba konala v dobrej viere a rešpektovala všetky ustanovenia uvedené v platných právnych predpisoch ohľadom colných deklarácií.

Ak sa stanoví preferenčné postavenie tovaru na základe systému spolupráce medzi správami zahŕňajúcimi orgány alebo orgány tretej krajiny [zahŕňajúcimi orgány tretej krajiny – *neoficiálny preklad*], vydanie osvedčenia týmito orgánmi alebo orgánmi, ak by sa ukázalo ako nesprávne, znamená chybu, ktorá sa nemohla celkom zistiť v zmysle prvého pododseku.

Vydanie nesprávneho osvedčenia neznamená chybu, ak sa toto osvedčenie zakladá na nesprávnom zaúčtovaní [nesprávnom opise – *neoficiálny preklad*] faktov poskytnutých vývozcom, okrem prípadov, keď je zrejmé, že vydávajúce orgány alebo orgány si uvedomovali [vydávajúce orgány si uvedomovali – *neoficiálny preklad*] alebo si mali uvedomiť, že tovar nespĺňa podmienky uvedené na oprávnenie preferenčného zaobchádzania.

Zodpovedná osoba môže prehlásiť dobrú vieru, ak dokáže preukázať, že počas obdobia, keď sa konali príslušné obchodné operácie, venovala náležitú starostlivosť na zabezpečenie splnenia všetkých podmienok na preferenčné zaobchádzanie.

Zodpovedná osoba nesmie prehlasovať dobrú vieru, ak Európska komisia vydala varovanie v Úradnom vestníku Európskej Únie, v ktorom sa uvádzalo, že existujú dôvody na pochybnosti týkajúce sa správneho používania preferenčného systému prijímateľskou krajinou;

c) predpisy prijaté v súlade s postupom výboru zbavujú colné orgány povinnosti zapísať do účtovnej evidencie sumy cla nižšej než stanovenej výšky.“

III — Konanie vo veci samej a predložené prejudiciálne otázky

9. Spoločnosť Afasia Knits Deutschland GmbH (ďalej len „Afasia“) je členkou skupiny spoločností so sídlom v Hongkongu, ktorá na Jamajke založila podniky, kde sa z materiálov pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „Čína“) vyrábajú textilie a následne sa vyvážajú do Únie. V roku 2002 kúpila Afasia od spoločnosti ARH Enterprises Ltd (ďalej len „ARH“), ktorá je jedným z týchto

podnikov, viaceré dodávky textílií. Afasia uviedla textílie do voľného obehu v Únii, pričom ako krajinu pôvodu uviedla Jamajku a predložila príslušné sprievodné osvedčenie EUR.1 s colnou sadzbou „oslobodené“ podľa dohody.

pôvodu výrobkov len ťažko odhaliť. Jamajská colná správa dospela k záveru, že vydané sprievodné osvedčenia sú síce pravé, ale pokiaľ ide o uvedený pôvod tovaru, nesprávne, čiže neplatné. Vyšetrovací tím však mohol potvrdiť, že jamajská colná správa konala v dobrej viere a s náležitou starostlivosťou.

10. Podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania boli v rámci kontrolnej misie Komisie (Európsky úrad pre boj proti podvodom, ďalej len „OLAF“) na Jamajke v marci 2005, ktorú podnietilo podozrenie z nezrovnalostí, podrobené overeniu všetky sprievodné osvedčenia vystavené v rokoch 2002 až 2004. Pri tomto overovaní sa zistilo, že jamajskí vývozcovia (okrem iného aj ARH) porušili ustanovenia dohody, pretože vyvezené výrobky neboli, ako to požadujú podmienky pôvodu, vyrobené len z priadze pochádzajúcej z Číny, ale väčšina, resp. všetky výrobky vyvezené do Únie boli vyrobené buď z hotových háčkových, prípadne pletených dielov s pôvodom v Číne, alebo z opätovne vyvezených hotových textílií s pôvodom v Číne. Vzhľadom na malé dodávky priadze z Číny mohli byť síce niektoré z výrobkov vyvezených do Únie vyrobené z týchto priadzí, presné množstvo výrobkov, ktoré boli vyrobené týmto spôsobom, sa však vývozcom nepodarilo preukázať. Podľa Komisie obsahovali žiadosti jamajských vývozcov o vydanie sprievodného osvedčenia EUR.1 nepravdivé vyhlásenie o pôvode výrobkov vyvázaných do Únie, čo mohli jamajské orgány z dôvodu profesionálne skrytého

11. O zisteniach misie a záveroch, ktoré z nich vyplynuli, bola 23. marca 2005 vypracovaná správa, ktorú podpísali členovia misie a za jamajskú vládu stály tajomník ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu.

12. Hauptzollamt Hamburg-Hafen dodatočne vybral clo za dovezený tovar.

13. Na základe žaloby spoločnosti Afasia, ktorá bola podaná po neúspešnom námietkovom konaní na colnom orgáne, Finanzgericht Hamburg zrušil platobný výmer a rozhodol, že predložené sprievodné osvedčenia dovezených zásielok neboli účinne vyhlásené za neplatné. Finanzgericht Hamburg konštatoval, že predmetné sprievodné osvedčenia nemožno považovať za neplatné, pretože výsledok ich následného overenia, ako to stanovuje článok 32 protokolu č. 1 prílohy V k dohode,

sa nezakladá ani na žiadosti o overenie adresovanej jamajskej colnej správe, ani na jej zisteniach, ale na zisteniach misie Únie (OLAF). Podľa Finanzgericht Hamburg bola správa z 23. marca 2005 vystavená pod hlavičkou Európskej komisie a jej nadpis znel „Závery kontrolnej misie“; nejde teda o závery jamajskej vlády, hoci správu podpísal aj tajomník ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu.

14. Vnútroštátny súd sa naopak prikláňa k názoru, že následné overenie sprievodných osvedčení, ktoré boli vydané na Jamajke, a závery, ku ktorým sa dospelo, sú v súlade s článkom 32 protokolu č. 1 prílohy V k dohode. Overovanie toho, či boli dodržané ustanovenia protokolu č. 1, môže vyvážajúca krajina vykonať buď z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť Únie (článok 32 ods. 7 protokolu č. 1). Takúto žiadosť môže podať aj Komisia (OLAF). Misiu Únie, ktorá mala slúžiť na koordináciu šetrenia, ktoré sa z dôvodu nezrovnalostí začalo v deviatich členských štátoch, vykonal na Jamajke OLAF na pozvanie jamajského ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu v rámci spolupráce v administratívnych veciach a veciach vyšetrovania. Skutočnosť, že šetrenie vykonala v podstate Komisia (OLAF) a jamajská colná správa jej pri tom len pomáhala, je tiež argumentom, ktorý nesvedčí v neprospech

účinného vyhlásenia jamajských úradov, že predmetné sprievodné osvedčenia EUR.1 sú neplatné.

15. V prípade, že by na základe následného overenia boli sprievodné osvedčenia EUR.1 vyhlásené za neplatné v súlade s protokolom č. 1 prílohy V k dohode, sa vnútroštátny súd domnieva, že podmienky obsiahnuté v článku 220 ods. 1 colného kódexu boli splnené a že v rozpore so zistením Finanzgericht Hamburg existujú pochybnosti o tom, či sa Afasia môže domáhať ochrany legitímnej dôvery podľa článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu. Finanzgericht Hamburg dospel k záveru, že výsledky následného overenia sa nevzťahujú na konkrétne sprievodné osvedčenia, čiže ani na tie osvedčenia, ktoré boli vydané na dovozy Afasia, pretože na Jamajke došlo k spracovaniu určitého, hoci malého množstva priadze pochádzajúcej z Číny, a tak je prinajmenšom možné, že výrobky, ktoré Afasia v predmetnom prípade doviezla, spĺňali podmienky pôvodu.

16. Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že názor súdu nižšieho stupňa, podľa ktorého sa Afasia v každom prípade môže domáhať ochrany legitímnej dôvery podľa

článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu, lebo z vyšetrovacích správ misie nemožno odvodiť, že nesprávne sprievodné osvedčenia spočívali na nepravdivých údajoch vývozcu, je založený na výklade práva Únie, ktorý vyvoláva pochybnosti.

17. Za týchto okolností Bundesfinanzhof 29. júna 2010 rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, môže sa dlžník cla v prípade, o aký ide v konaní vo veci samej – v rámci ktorého vyvážajúca krajina vyhlásila doklady o preferenčnom pôvode vydané v určitom období za neplatné, pretože na základe následného overenia nebolo možné potvrdiť pôvod tovaru, aj keď nemožno vylúčiť, že niektoré vyvážené tovary spĺňali podmienky pôvodu –, domáhať s odvolaním sa na druhý a tretí pododsek článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, ochrany legitímnej dôvery a tvrdiť, že preferenčné osvedčenia predložené v jeho prípade mohli byť správne a z tohto dôvodu sa zakladali na správnom opise skutočností zo strany vývozcu?“

„1. Je v súlade s článkom 32 protokolu č. 1 týkajúceho sa definície pojmu ‚pôvodné výrobky‘ a metód administratívnej spolupráce [ktorý je pripojený k prílohe V] Dohody o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, ak Európska komisia v podstate sama, hoci aj s podporou orgánov tohto štátu, vykoná vo vyvážajúcej krajine následné overenie dokladov o pôvode, a ide o výsledok overenia v zmysle tohto ustanovenia, ak Komisia takto získané výsledky overenia zapíše do správy, ktorú podpíše aj zástupca vlády vyvážajúcej krajiny?“

IV — Konanie na Súdnom dvore

18. Písomné pripomienky predložili Afasia, talianska a česká vláda a Komisia. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 7. júla 2011, predniesli ústne pripomienky Afasia a Komisia.

V — Posúdenie

osvedčení EUR.1 týkajúcich sa týchto textílií za neplatné.

A — Prvá otázka

19. Prvá otázka vnútroštátneho súdu sa týka stupňa spoluúčasti Komisie/Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) na následnom overení dokladov o pôvode predmetných textílií v konaní vo veci samej, ako aj toho, či správa alebo zápisnica misie Komisie⁸ na Jamajke z 23. marca 2005, ktorá bola vypracovaná pod hlavičkou Európskej komisie/Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) a ktorú podpísali po prvé za jamajskú vládu stály tajomník ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu a po druhé za Európsku komisiu/Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) a členské štáty niekoľko ďalších strán (ďalej len „zápisnica“), je v súlade s článkom 32 protokolu č. 1 prílohy V k dohode. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a spisu predloženého Súdneho dvoru je zrejmé, že pochybnosti vznikli v súvislosti so zákonnosťou následného overenia dokladov o pôvode predmetných dodávok textílií v konaní vo veci samej, ako aj so zákonnosťou vyhlásenia sprievodných

20. Podľa dohody sa na textílie s pôvodom na Jamajke vzťahuje preferenčné zaobchádzanie, a sú teda oslobodené od ciel pri dovoze do Únie, ak sa predloží okrem iného sprievodné osvedčenie EUR.1.⁹ Protokol č. 1 prílohy V dohody definuje pojem „pôvodné výrobky“ a stanovuje systém administratívnej spolupráce okrem iného medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a štátmi AKT na druhej strane. Tento systém sa zakladá zároveň na rozdelení úloh a na vzájomnej dôvere medzi orgánmi dotknutého členského štátu a orgánmi dotknutého štátu AKT.¹⁰

21. Podľa článku 15 protokolu č. 1 prílohy V k dohode sú za vydanie sprievodného osvedčenia EUR.1 a za overenie pôvodu predmetných textílií v konaní vo veci samej zodpovedné jamajské orgány. Orgány dovážajúceho členského štátu sú povinné uznať platnosť sprievodných osvedčení EUR.1, ktoré osvedčujú jamajský pôvod textílií.¹¹ Navyše

8 — Podotýkam, že takéto misie nie sú nezvyčajné. Pozri napríklad rozsudky zo 14. mája 1996, *Faroe Seafood a i.*, C-153/94 a C-204/94, Zb. s. I-2465, bod 16; zo 17. júla 1997, *Pascoal & Filhos*, C-97/95, Zb. s. I-4209, bod 15 a nasl.; a z 1. júla 2010, *Komisía/Nemecko*, C-442/08, Zb. s. I-6457, bod 30.

9 — Pozri článok 14 protokolu č. 1 prílohy V k dohode.

10 — Pozri analogicky rozsudky *Komisía/Nemecko*, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 70, a z 9. februára 2006, *Sfakianakis*, C-23/04 až C-25/04, Zb. s. I-1265, bod 21.

11 — Pozri analogicky rozsudky *Komisía/Nemecko*, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 73, a *Sfakianakis*, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, bod 37.

sú jamajské orgány podľa článku 32 protokolu č. 1 prílohy V k dohode zodpovedné za následné overenie toho, či podmienky pôvodu boli splnené. Orgány dovážajúceho členského štátu taktiež musia pri následnom overovaní prijať závery jamajských orgánov.¹² Z tohto dôvodu je zrejmé, že v súlade s protokolom č. 1 prílohy V k dohode sú to práve orgány vyvážajúceho štátu AKT, ktoré sa považujú za najpovolanejšie na to, aby priamo overovali skutočnosti, ktoré podmieňujú pôvod dotknutého tovaru¹³, čiže nie Komisia alebo dovážajúce členské štáty.

považovať za výrobky s pôvodom v štátoch AKT.

22. V súlade s článkom 32 ods. 1 protokolu č. 1 prílohy V k dohode sa následné overovania dokladov o pôvode budú vykonávať náhodne, prípadne kedykoľvek, keď budú mať colné orgány dovážajúcej krajiny oprávnené pochybnosti napríklad o štatúte pôvodu príslušných výrobkov. Okrem toho podľa článku 32 ods. 5 protokolu č. 1 prílohy V k dohode colné orgány žiadajúce o overenie budú informované o výsledkoch tohto overenia čo najskôr. Z výsledkov musí byť jasné, či sú dokumenty pravé a či možno dotknuté výrobky

23. Článok 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode stanovuje dodatočný postup s cieľom identifikovať a zabrániť porušeniam tohto protokolu. Šetrenia možno podľa článku 32 ods. 7 vykonať na základe akýchkoľvek dostupných informácií, ktoré by mohli naznačovať, že ustanovenia protokolu č. 1 prílohy V k dohode boli porušené.¹⁴ Okrem toho zo znenia článku 32 ods. 7 je zrejmé, že štát AKT je oprávnený vykonať šetrenie z vlastnej iniciatívy alebo zabezpečiť vykonanie takýchto šetrení v jeho mene, aby identifikoval a zabránil takýmto porušeniam. Navyše podľa toho istého ustanovenia môže štát AKT vyzvať Úniu na účasť v takýchto šetreniach.

24. Článok 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode neobsahuje nijaké ustanovenie týkajúce sa formy, v akej majú byť výsledky šetrení vykonaných podľa tohto článku oznámené, aby zaväzovali orgány dovážajúceho

12 — Pozri analogicky rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 73.

13 — Pozri analogicky rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 71.

14 — Šetrenia sa teda nevyhnutne nezakladajú na náhodných následných overeniach alebo následných overeniach na príkaz colných orgánov dovážajúcej krajiny.

členského štátu. Z tohto dôvodu sa domnievam, že za týchto okolností na to, aby orgány dovážajúceho členského štátu pristúpili k výberu cla, nemôže byť požadovaná nijaká osobitná forma oznámenia.¹⁵ Neexistencia osobitných formálnych požiadaviek však neznamená, že výsledky nemusia spĺňať určité minimálne normy, aby zaväzovali orgány dovážajúceho členského štátu. Hoci ani článok 32 ods. 5 protokolu č. 1 nestanovuje konkrétnu formu, v akej majú byť orgány žiadajúce o overenia podľa tohto ustanovenia informované o výsledkoch týchto overení, pričom tieto výsledky musia okrem iného jasne určovať, či možno predmetné výrobky považovať za výrobky s pôvodom v štátoch AKT. Domnievam sa, že článok 32 ods. 7 sa musí vykladať v tom zmysle, že ukladá obdobnú povinnosť jasnosti v záujme právnej istoty a vzájomnej spolupráce.¹⁶

25. Domnievam sa, že orgány dovážajúceho členského štátu môžu vyžadovať zaplatenie cla iba na základe šetrení vykonaných tretími stranami odlišnými od orgánov štátu AKT v súlade s článkom 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode, ak výsledky šetrení jasne určujú, že predmetné výrobky nemožno považovať za výrobky s pôvodom v štátoch AKT a ak štát písomne jasne prizná, že tieto výsledky šetrenia prijal za svoje vlastné. Písomné potvrdenie alebo schválenie by malo byť podľa môjho názoru datované a podpísané v mene štátu AKT.

26. Pokiaľ ide o okolnosti v konaní vo veci samej, domnievam sa, že podľa ustanovení článku 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode je irelevantné, či Komisia/OLAF v podstate sama, hoci aj s podporou orgánov tohto štátu, vykonala na Jamajke následné overenie dokladov o pôvode, za predpokladu, že Jamajka zabezpečila, aby Komisia/OLAF vykonala takéto šetrenia a že štát prijal výsledky týchto šetrení za svoje vlastné.

15 — Pozri analogicky rozsudok Pascoal & Filhos, už citovaný v poznámke pod čiarou 8. Súdny dvor v tomto prípade rozhodol, že oznámenie adresované zo strany orgánov vyvážajúceho štátu orgánom dovážajúceho štátu o ukončení následného overenia sprievodného osvedčenia EUR.1, v ktorom orgány vyvážajúceho štátu iba potvrdili to, že predmetné osvedčenie bolo vydané nesprávne a z tohto dôvodu by malo byť zrušené bez toho, aby podrobne uviedli dôvody zrušenia, sa v tomto prípade musí predovšetkým považovať za výsledok overenia podľa relevantnej právnej úpravy, a že orgány dovážajúceho štátu sú oprávnené pristúpiť k vybratiu nevybratého cla na základe samotného oznámenia bez toho, aby sa snažili zistiť skutočný pôvod dovezených tovarov.

16 — Pozri tiež rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 78. V tomto rozsudku Súdny dvor poznamenal, že maďarské orgány po tom, ako ukončili následnú kontrolu, o ktorú požiadali niektoré členské štáty a Komisia, v liste z 26. mája 1998 jasne uviedli, že pri vozidlách dovážaných do Nemecka, ktoré boli uvedené v zodpovedajúcich dokumentoch a elektronických súboroch, sa nedodržali pravidiel týkajúce sa pôvodu, a dovážajúcemu štátu tým poskytli informácie dostatočné na to, aby sa domnieval, že dotknuté osvedčenia boli odňaté (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

27. Podľa zápisnice misiu Spoločenstva v rámci spolupráce v administratívnych veciach a veciach vyšetrovania vykonala na Jamajke OLAF „na pozvanie jamajského ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu“ „s cieľom overiť relevantné

vývozy z Jamajky do Spoločenstva“. V zápisnici sa uvádza, že jamajské „ministerstvo zahraničných vecí a zahraničného obchodu, colný úrad, Trade Board (obchodná komora) a Jamaica Promotion Corporation (JAMPRO) (jamajská propagačná agentúra) plne spolupracovali v rámci postupu overovania v súlade s protokolom č. 1 dohody z Cotonou“. Okrem toho „zástupcovia ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu a relevantné orgány slobodného pásma spravovali pri návšteve budov spoločnosti tím Spoločenstva“. Navyše sa v zápisnici uvádza, že k záveru, ktorý vyplynul z týchto overení, dospeli zástupcovia jamajskej vlády a OLAF. Rovnako by som rád zdôraznil, že okrem opisu „spoločných overení“¹⁷ a spoločných záverov, ktoré z nich vyplynuli, sa v zápisnici uvádza, že „jamajský colný úrad z tohto dôvodu dospel k záveru, že sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané v období od 1. januára 2002 k dnešnému dátumu, pokiaľ ide o dodávky, ktoré sú predmetom tohto šetrenia, sú pravé, ale napriek tomu nesprávne, pokiaľ ide o štatút pôvodu dotknutých tovarov, a v dôsledku toho neplatné“.

28. Zo zápisnice teda vyplýva, čo však musí overiť vnútroštátny súd, že Jamajka zabezpečila, aby OLAF vykonal predmetné šetrenia a jamajské orgány sa na nich do určitej miery

zúčastnili a v konečnom dôsledku prijali ich výsledky za svoje vlastné. Okrem toho sa zdá, čo musí tiež overiť vnútroštátny súd, že jamajské colné orgány jasne vyhlásili, že sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané v období od 1. januára 2002 do 23. marca 2005, pokiaľ ide o dodávky predmetných textílií v konaní vo veci samej, sú neplatné.

29. Zápisnicu podpísal za jamajskú vládu stály tajomník ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu. Domnievam sa, že skutočnosť, že zápisnicu podpísalo za Európsku komisiu/Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) a členské štáty tak tiež niekoľko ďalších strán a že bola vystavená pod hlavičkou Európskej komisie/Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF), nijako neoslabuje autoritu podpisu, ktorý k zápisnici v mene jamajskej vlády pripojil stály tajomník ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu, a ani ju nijakým spôsobom nenaruša.

30. Pripomínam, že Afasia ďalej tvrdila, že stály výbor ministerstva zahraničných vecí a zahraničného obchodu konal podľa

17 — Terminológia použitá v zápisnici.

jamajského práva nad rámec svojich právomocí.¹⁸ V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa nenachádza nič, čo by naznačovalo, že stály tajomník konal nad rámec svojich právomocí a že nemal právomoc zaviazat Jamajku, pokiaľ ide o obsah zápisnice. Okrem toho vzhľadom na to, že článok 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode neodkazuje na žiaden konkrétny orgán alebo subjekt, ale odkazuje iba na štát AKT, otázka, ktorý orgán štátu alebo subjekt môže zaväzovať štát AKT podľa tohto ustanovenia, je otázkou, ktorú treba vyriešiť podľa práva tohto štátu, a nie podľa práva Únie.¹⁹ Ak colné orgány členského štátu vybrali clo na základe dokumentu, ktorý podpísala osoba údajne oprávnená zaviazat štát AKT, pričom v čase tohto vybratia cla nevedeli, že osoba, ktorá dokument podpísala, konala nad rámec svojich právomocí, takéto vybratie cla je podľa môjho názoru platné podľa práva Únie. Domnievam sa, že akejkolvek možnej nápravy za takéto údajné konanie nad rámec právomocí sa možno domáhať podľa práva predmetného štátu AKT.

31. Podľa môjho názoru a za predpokladu overenia vnútroštátnym súdom, je zápisnica dostatočne jasná, pokiaľ ide o obsah a spôsob, akým bola oznámená, a nevyvoláva nijaké legitímne pochybnosti o právnom postavení Jamajky a ani jamajských colných orgánov, pokiaľ ide o neplatnosť predmetných sprievodných osvedčení EUR.1 a skutočnosti a okolnosti, ktoré ich viedli k prijatiu takéhoto stanoviska. Z tohto dôvodu som dospel k záveru, že zásada právnej istoty bola dodržaná. Domnievam sa, že povinnosť spočívajúca v tom, aby štát AKT alebo jeho colné orgány informovali priamo a prostredníctvom konkrétnej formy dokumentu colné orgány členských štátov o výsledkoch šetrení vykonaných podľa článku 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode, by predstavovala prehnanú formálnosť a porušenie zásady vzájomnej spolupráce. Takýto zbytočne rigidný prístup, ktorý nie je zakotvený v článku 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode, by mohol predstavovať nebezpečenstvo narušenia systému administratívnej spolupráce medzi, okrem iného, Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a štátmi AKT na druhej strane, ktorá je zakotvená v protokole č. 1 prílohy V k dohode.

32. Z tohto dôvodu som dospel k záveru, že podľa článku 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k dohode môže Komisia vykonať následné overenie dokladov o pôvode vo vyvážajúcom štáte AKT za predpokladu, že štát AKT z vlastnej iniciatívy zabezpečil následné overenie zo strany Komisie alebo vyzval Komisiu vykonať toto následné overenie v jeho mene,

18 — Afasia tvrdí, že iba ministerstvo priemyslu, investícií a obchodu a Trade Board Limited mohli prijať takéto rozhodnutie.

19 — Pripomínam, že článok 32 ods. 3 protokolu č. 1 prílohy V k dohode napríklad výslovne odkazuje na „colné orgány vyvážajúceho štátu“. Takýto odkaz jasne chýba v článku 32 ods. 7, ktorý odkazuje na „štát AKT“, a z tohto dôvodu sa domnievam, že sa musí chápať v tom zmysle, že bol formulovaný týmto spôsobom s cieľom vyjadriť zámer zmluvných strán dohody.

ako aj za predpokladu, že štát AKT v písomnom dokumente datovanom a podpísanom osobou, v prípade ktorej platí domnienka, že je oprávnená zaviazat tento štát, jasne uviedol, že schválil, čiže prijal výsledky tohto overenia za vlastné. Tieto výsledky môže Komisia oznámiť colným orgánom dovážajúceho členského štátu.

neexistujú dôkazy o pôvode všetkých predmetných výrobkov.

B — Druhá otázka

33. Bundesfinanzhof predložil Súdnemu dvoru aj druhú prejudiciálnu otázku, ktorá sa týka výkladu článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu, v prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku. Táto otázka vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na malé dodávky priadze z Číny mohli byť niektoré z výrobkov vyvezených do Únie vyrobené z tejto priadze, a teda mohli pochádzať z Jamajky a mať nárok na preferenčné zaobchádzanie. Presné množstvo výrobkov, ktoré boli vyrobené týmto spôsobom, sa však vývozcom v rámci následného overenia nepodarilo preukázať. Druhá otázka sa týka rozsahu legitímnej dôvery, ktorú podľa článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu požíva dovozca, ak

34. Afasia sa domnieva, že ak neexistujú dôkazy preukazujúce nesprávnosť sprievodných osvedčení EUR.1, mali by sa považovať za správne a založené na správnom opise skutočností zo strany vývozcu. Dovozca v súlade s druhým a tretím pododsekom článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu nezodpovedá za zaplatenie cla, ak pôvod výrobkov nemožno potvrdiť v rámci následných overení a ak nemožno vylúčiť, že niektoré z vyvezených výrobkov spĺňali pravidlá pôvodu. Afasia tvrdí, že Hauptzollamt Hamburg-Hafen musí preukázať, že AHR poskytla nesprávne informácie, pokiaľ ide o každú vyvezenú dodávku. Afasia tvrdí, že AHR nekonala nedbanlivo, v dôsledku čoho colné orgány nemôžu predložiť uvedené dôkazy. Továrne AHR zničil v roku 2004 hurikán. V prípade vyššej moci znášajú bremeno dôkazu aj naďalej colné orgány.

35. Česká vláda sa domnieva, že v prípade, akým je konanie vo veci samej, v rámci ktorého boli preferenčné osvedčenia vydané vyvážajúcim štátom zrušené, pretože pôvod výrobkov nemožno potvrdiť v rámci následných overení, ale v rámci ktorého nemožno vylúčiť, že niektoré z výrobkov spĺňajú

pravidlá pôvodu, osoba zodpovedná za zaplataenie cla sa môže dovolávať zásady legitímnej dôvery podľa druhého a tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu iba vtedy, ak vnútroštátny súd uzná, že neidentifikovanie pôvodu výrobkov nevyplýva z toho, že vývozca porušil svoje povinnosti, a ak colné orgány nepredložili iné dôkazy preukazujúce nesprávny opis skutočností zo strany vývozcu. Povinnosť vývozcu uchovávať dokumenty týkajúce sa pôvodu tovarov nie je porušená, ak tieto dokumenty boli zničené v dôsledku živelnnej pohromy.

pretože pôvod výrobkov nebolo možné potvrdiť v rámci následných overení, pričom však nemožno vylúčiť, že niektoré vyvezené výrobky spĺňali podmienky pôvodu, a ak dovozca tvrdí, že preferenčné osvedčenia o pôvode, ktoré boli predložené v jeho prípade, boli možno správne, lebo sa zakladali na správnom opise skutočností zo strany vývozcu.

36. Talianska vláda sa domnieva, že ak šetrenia OLAF nepotvrdia preferenčný pôvod tovarov, a to aj vtedy, ak je nemožné vylúčiť, že niektoré výrobky spĺňajú podmienky pôvodu, dovozca sa nemôže dovolávať zásady legitímnej dôvery podľa druhého a tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu tvrdiac, že v jeho prípade sú preferenčné osvedčenia správne.

37. Komisia sa domnieva, že druhá otázka by mala byť preformulovaná. Touto otázkou chce vnútroštátny súd zistiť, kto nesie bremeno dôkazu v prípade, akým je konanie vo veci samej, keď sprievodné osvedčenia vydané v priebehu určitého obdobia boli zrušené,

38. Komisia tvrdí, že v takomto prípade je to práve dovozca, alebo v skutočnosti vývozca, ktorý musí preukázať správnosť certifikátov, a nie colné orgány. Bremeno dôkazu by sa malo uplatniť vzhľadom na článok 28 protokolu č. 1 prílohy V k dohode, ktorý vyžaduje, aby vývozca uchoval aspoň počas troch rokov dokumenty preukazujúce štatút pôvodu predmetných výrobkov. Komisia sa domnieva, že v prípade, akým je konanie vo veci samej, v rámci ktorého dovozca patrí do tej istej skupiny podnikov ako vývozca, sa nesplnenie povinnosti spočívajúcej v uchovaní dokladov a nebezpečenstvo vyplývajúce zo straty týchto dokumentov týka skupiny ako celku. Komisia sa domnieva, že tvrdenia Afasia spočívajúce v tom, že nemôže predložiť dokumenty z dôvodu hurikánu na Jamajke v roku 2004, nie sú vierohodné. Z tohto dôvodu, ak dovozca tvrdí, že osvedčenia o pôvode predložené v jeho prípade boli možno správne a zakladali sa na správnom opise skutočností zo strany vývozcu, bremeno dôkazu znáša dovozca,

ktorý musí predložiť dôkazy, ktoré potvrdzujú správnosť opisu skutočností obsiahnutých v osvedčeniach.

39. Podľa ustálenej judikatúry je účelom následnej kontroly overiť správnosť pôvodu uvádzaného v sprievodnom osvedčení EUR.1.²⁰ Ak následná kontrola neumožňuje potvrdiť pôvod tovarov uvedený v sprievodnom osvedčení EUR.1, je potrebné prijať záver, že tieto tovary sú neznámeho pôvodu, čiže sprievodné osvedčenie EUR.1 a preferenčná sadzba boli poskytnuté neoprávnene.²¹ Vo vzťahu k týmto tovarom teda vzniká colný dlh a colné orgány ho musia vybrať v súlade s článkom 220 ods. 1 colného kódexu.²²

40. Podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania mohlo v konaní vo veci samej malé množstvo textílií skutočne spĺňať podmienky

pôvodu. Domnievam sa však, že vzhľadom na to, že sa zdá, že tieto textílie, ktoré boli vyrobené na Jamajke, boli zmiešané s textíliami iného ako jamajského pôvodu, a teda boli od nich nerozoznateľné, je potrebné dospieť k záveru, že pre všetky predmetné textílie boli vydané nesprávne sprievodné osvedčenia EUR. 1.²³ Rovnako sa domnievam, že tvrdenie Afasia spočívajúce v tom, že Hauptzollamt Hamburg Hafen musí preukázať, že AHR poskytla nesprávne informácie, pokiaľ ide o každú vyvezenú dodávku, musí byť odmietnuté. Dôkazné bremeno nesie vývozca, ktorý musí na základe všetkých potrebných podporných dokumentov preukázať, ktoré dodávky textílií majú jamajský pôvod.²⁴ Ak vývozca nemôže udržať toto dôkazné bremeno, dovozná clo v zásade vzniká vo vzťahu k všetkým dodávkam predmetných textílií a colné orgány ho musia vybrať v súlade s článkom 220 ods. 1 colného kódexu.

20 — Rozsudok z 9. marca 2006, *Beemsterboer Coldstore Services*, C-293/04, Zb. s. I-2263, bod 32.

21 — Pozri rozsudky zo 7. decembra 1993, *Huygen a i.*, C-12/92, Zb. s. I-6381, body 17 a 18, a *Beemsterboer Coldstore Services*, už citovaný v poznámke pod čiarou 20, bod 34.

22 — V rozsudku *Huygen a i.* (už citovanom v poznámke pod čiarou 21) Súdny dvor konštatoval, že ak je výsledok následného overenia negatívny, bežným dôsledkom je v zásade to, že dovážajúci štát požaduje zaplatenie cla, ktoré nebolo vybrané v čase dovozu; pozri bod 19.

23 — Pozri analogicky návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka J. Kokott vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok *Beemsterboer Coldstore Services*, už citovaný v poznámke pod čiarou 20, body 36 až 44. Podľa týchto návrhov, ak v rámci následného overenia nemožno jasne určiť, či sprievodné certifikáty EUR.1 sú správne, alebo nesprávne, predmetné tovary sa považujú za tovary neznámeho pôvodu a v zmysle druhého pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu ide o nesprávne osvedčenie. Zmiešaním textílií s pôvodom na Jamajke s textíliami s pôvodom v Číne, v dôsledku čoho sa stali nerozoznateľnými, vývozca „poznačil“ predmetné textílie tak, že vzhľadom na neexistenciu dôkazu o jamajskom pôvode konkrétnych dodávok textílií sa v zásade na nijaké textílie nevzťahujú výhody vyplývajúce z preferenčného zaobchádzania.

24 — Pozri analogicky rozsudok *Faroe Seafood a i.*, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, v rámci ktorého Súdny dvor konštatoval v bodoch 63 a 64, že ak krevety a garnáty s pôvodom na Faerských ostrovoch boli spracované v továrni na týchto ostrovoch, v ktorej sa rovnako spracovávajú krevety a garnáty s pôvodom v tretích štátoch, je záležitosťou vývozu preukázať predložením všetkých príslušných podporných dokumentov, že krevety a garnáty s pôvodom na Faerských ostrovoch boli fyzicky oddelené od tých kreviet a garnátov, ktoré majú iný pôvod. V prípade nepredloženia takéhoto dôkazu krevety a garnáty už viac nemožno považovať za tovar s pôvodom na Faerských ostrovoch, a z tohto dôvodu je potrebné považovať sprievodné osvedčenie EUR.1 a preferenčnú sadzbu za priznanú neoprávnene.

41. Článok 220 ods. 2 colného kódexu stanovuje niekoľko výnimiek zo zásady výberu cla stanovenej v článku 220 ods. 1. Súdny dvor konštatoval, že vrátenie alebo odpustenie dovozného alebo vývozného cla, ktoré možno uskutočniť iba za určitých podmienok a vo vopred stanovených osobitných prípadoch, predstavuje výnimku z obvyklého režimu dovozov a vývozov a v dôsledku toho sa ustanovenia upravujúce takéto vrátenie alebo odpustenie vykladajú doslovne. Keďže „dobrá viera“ je podmienkou *sine qua non* pre možnosť žiadať vrátenie alebo odpustenie dovozného či vývozného cla, vyplýva z tohto, že tento pojem sa musí vykladať takým spôsobom, aby počet prípadov vrátenia alebo odpustenia zostal limitovaný.²⁵

42. Podľa článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu príslušné orgány nezapíšu dodatočne do účtovnej evidencie dovozné clo, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky. Najskôr je potrebné, aby k výberu uvedeného cla nedošlo v dôsledku chyby, ktorej sa dopustili samotné príslušné orgány; ďalej táto chyba musí mať taký charakter, že nemohla byť rozumne zistiteľná osobou zodpovednou za

zaplatenie cla, ktorá konala v dobrej viere; a napokon osoba zodpovedná za zaplatenie cla dodržala všetky ustanovenia stanovené platnou právnou úpravou týkajúce sa colného vyhlásenia.²⁶ Legitímna dôvera predmetných podnikateľských subjektov je teda za určitých podmienok v prípade pochybenia na strane colných orgánov chránená, pokiaľ ide o preferenčné postavenie tovarov.

43. V konaní vo veci samej ide práve o prvú z týchto podmienok, či proste došlo na strane colných orgánov k pochybeniu. Ak pôvod tovarov uvedený v sprievodnom osvedčení EUR.1 nemožno potvrdiť v rámci následného overenia, toto osvedčenie sa musí v zmysle článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu²⁷ považovať za „nesprávne osvedčenie“ a colné orgány sa dopustili pochybenia.

44. Podľa tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu sa však colné orgány nedopustili pochybenia, ak vydali sprievodné osvedčenia EUR.1 na základe nesprávnych informácií poskytnutých zo strany

25 — Pozri uznesenie z 1. októbra 2009, Agrar-Invest-Tatschl/Komisia, C-552/08 P, Zb. s. I-9265, bod 53 a citovanú judikatúru.

26 — Pozri rozsudok z 3. marca 2005, Biegi Nahrungsmittel a Commonfood/Komisia, C-499/03 P, Zb. s. I-1751, bod 46.

27 — Rozsudok Beemsterboer Coldstore Services, už citovaný v poznámke pod čiarou 20, bod 35.

vývozcú. Za týchto okolností môže byť predmetné clo vybraté. Dôkazné bremeno nesú colné orgány, ktoré s cieľom vybratia dovozného cla musia predložiť dôkazy o tom, že vydanie nesprávnych sprievodných osvedčení EUR.1 sa zakladá na nesprávnom opise skutočností zo strany vývozcu.²⁸

skutočností, musí predložiť osoba zodpovedná za zaplatenie cla.²⁹

45. Článok 28 ods. 1 protokolu č. 1 prílohy V k dohode ukladá vývozcom povinnosť uchovať doklady preukazujúce pôvod tovarov počas troch rokov.

47. Domnievam sa, že z toho vyplýva, že ak vývozca neuchoval dokumenty preukazujúce pôvod tovarov, osoba zodpovedná za zaplatenie cla, v tomto prípade Afasia, sa nemôže dovolávať zásady legitímnej dôvery podľa druhého a tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu na základe jednoduchého tvrdenia, že niektoré tovary pravdepodobne môžu spĺňať podmienky pôvodu, čiže požívať výhody vyplývajúce z preferenčného zaobchádzania. Afasia musí predložiť dôkazy preukazujúce túto skutočnosť.

46. Ak vývozca neuchová príslušné dokumenty preukazujúce štatút pôvodu predmetných tovarov aj napriek zákonnej povinnosti tak urobiť a ak z tohto dôvodu colné orgány nemôžu predložiť potrebné dôkazy o tom, že sprievodné osvedčenia EUR.1 sa zakladali na správnom alebo nesprávnom opise skutočností zo strany vývozcu, dôkaz o skutočnosti, že tieto sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané orgánmi štátu AKT, pokiaľ ide o predmetné tovary, sa zakladali na správnom opise

48. V rozsudku vo veci Huygen a i. Súdny dvor rozhodol, že povinnosť uchovať dokumenty preukazujúce pôvod tovarov prislúcha jedine vývozcom.³⁰ Ak sprievodné osvedčenie EUR.1 nemožno následne overiť z dôvodu vyššej moci, a teda v dôsledku nezvyčajných a nepredvídateľných skutočností, ktoré vývozca nemôže ovplyvniť a ktorých dôsledkom nemôže predísť ani so všetkou náležitou starostlivosťou, dovozné clo nemožno vybrať.³¹

28 — Rozsudok *Beemsterboer Coldstore Services*, už citovaný v poznámke pod čiarou 20, bod 39.

29 — Pozri v tejto súvislosti rozsudok *Beemsterboer Coldstore Services*, už citovaný v poznámke pod čiarou 20, body 40 až 46.

30 — Rozsudok už citovaný v poznámke pod čiarou 21, bod 34.

31 — Tamže, bod 31.

49. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva tvrdenie Afasia spočívajúce v tom, že relevantné dokumenty sa stratili v dôsledku hurikánu na Jamajke, ako aj tvrdenie, že táto skutočnosť nebola spochybnená. Je záležitosťou vnútroštátneho súdu posúdiť vierohodnosť takéhoto tvrdenia, skutočnosť, či okolnosti, za ktorých sa dokumenty stratili predstavujú vyššiu moc v súlade s vyššie uvedenými kritériami, ako aj neexistenciu akejkoľvek rozumnej možnosti na strane vývozcu zrekonštruovať prostredníctvom kópií alebo iných dôkazov obsah predmetných dokumentov.

či by ARH a nepochybne aj Afasia, mohli obstarat' dôkazy od iných spoločností, ktoré patria do tej istej skupiny, napríklad účtovné záznamy, ktoré boli predmetom auditu, čo by mohlo v konaní vo veci samej pomôcť pri zisťovaní pôvodu predmetných textílií.

50. V tejto súvislosti poznamenávam, že v súlade so zápisnicou, čo však musí overiť vnútroštátny súd, je pôvod dodávok³² AHR, okrem výnimiek, v Číne. Tovary dodané z Číny boli faktúrované spoločnosťami so sídlom v Hongkongu, ktoré patria do tej istej skupiny spoločností ako Afasia. Vzhľadom na zjavne veľmi úzke obchodné a právne väzby³³ medzi spoločnosťami v rámci skupiny Afasia, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil,

51. Z tohto dôvodu som dospel k záveru, že ak vývozca nechová príslušné dokumenty preukazujúce štatút pôvodu predmetných tovarov aj napriek zákonnej povinnosti tak urobiť a ak z tohto dôvodu colné orgány nemôžu predložiť potrebné dôkazy o tom, že sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané vo vzťahu k týmto tovarom sa zakladali na správnom alebo nesprávnom opise skutočností zo strany vývozcu podľa tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu, osoba zodpovedná za zaplatenie cla sa nemôže dovolávať zásady legitímnej dôvery podľa druhého a tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu na základe jednoduchého tvrdenia, že niektoré tovary pravdepodobne môžu spĺňať podmienky pôvodu. Táto osoba musí v prípade neexistencie vyššej moci predložiť dôkazy preukazujúce to, že predmetné tovary spĺňajú podmienky pôvodu.

32 — „T. j. textilné výrobky, etikety a/alebo pomocné zariadenia na výrobu/dokončenie častí odevu, stroje, ako aj náhradné súčiastky...“

33 — Zo zápisnice vyplýva, že vlastníkmí všetkých spoločností, ktoré patria do skupiny Afasia, sú dve rovnaké osoby.

VI — Návrh

52. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky predložené Bundesfinanzhof (Nemecko) takto:

1. Podľa článku 32 ods. 7 protokolu č. 1 prílohy V k Dohode o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov (ďalej len „štáty AKT“) na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej podpísanej v Cotonou 23. júna 2000 môže Európska komisia vykonať následné overenie dokladov o pôvode vo vyvážajúcom štáte AKT za predpokladu, že štát AKT z vlastnej iniciatívy zabezpečil následné overenie zo strany Komisie alebo vyzval Komisiu vykonať toto následné overenie v jeho mene, ako aj za predpokladu, že štát AKT v písomnom dokumente datovanom a podpísanom osobou, v prípade ktorej platí domnienka, že je oprávnená zaviazť tento štát, jasne uviedol, že schválil, čiže prijal výsledky tohto overenia za vlastné. Tieto výsledky môže Komisia oznámiť colným orgánom dovážajúceho členského štátu.
2. Ak vývozca neuchová príslušné dokumenty preukazujúce štatút pôvodu predmetných tovarov aj napriek zákonnej povinnosti tak urobí a ak z tohto dôvodu colné orgány nemôžu predložiť potrebné dôkazy o tom, že sprievodné osvedčenia EUR.1 vydané vo vzťahu k týmto tovarom sa zakladali na správnom alebo nesprávnom opise skutočností zo strany vývozcu podľa tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „colný kódex“), osoba zodpovedná za zaplatenie cla sa nemôže dovoliavať zásady legitímnej dôvery podľa druhého a tretieho pododseku článku 220 ods. 2 písm. b) colného kódexu na základe jednoduchého tvrdenia, že niektoré tovary pravdepodobne môžu spĺňať podmienky pôvodu. Táto osoba musí v prípade neexistencie vyššej moci predložiť dôkazy preukazujúce to, že predmetné tovary spĺňajú podmienky pôvodu.